

TRIDUINĂ POPORULUI

Anul IV.

Număr de Duminecă

Nr. 40

Congresul național-bisericesc.

Biserica română drept măritoare a răului se mândrește cu legi pe care credincioșii le au. Binecuvântat să în veac numele lui Andrei baron de Guina, căci prin el numai și prin ocrotirea M. Sale Francisc Iosif I a făcut Românilor gr.-orientali parte la lege, care-l pune stăpân peste biserici lor.

Ea' Duminecă se întrunește la Sighetu Marmației național-bisericesc. În ceea ce urmă doi ani el se întrunește la partea. Un lucru rar acesta, deoarece îngresul, după lege, numai în trei ani să se convoacă. S'au întemplat însă, vremurile din urmă, atâta de lucruri de însemnatate în biserica națională, încât s'a simțit trebuința ca în drept să chemă mai des la sfatunghi bisericii.

In 17/29 Decembrie 1898 congresul a adunat să aleagă mitropolit în fața-erțatului Miron. In 22 Martie 1899 a fost convocat să așeze în scaun nou mitropolit Mețianu. Si la două săptămâni după aceasta s'a adunat să se rostească asupra ajutorului de stat ce legături să se împără preoților noștri să slabă și să se plătiți.

Tot frământari mari deci, când nici nu s'a prea așteptat ca Congresul să indeletnicească cu cercătări asupra populu cum am putea propăși mai cu

Acum însă luptele au început și la București se adună pe mâne un congres nou, din alegerile de astă primăvara. Vorba, schimbările mari nu s'au facut în membrii congresului, căci au fost aproape aceiași bărbați ca în treptă. Nădăduim să fie însă duhul nou, alaturarea de N. Popea, veneratul episcop al Caransebeșului, ișcusit la minte, la înțima și care după Saguna a putut mai mult pentru biserică, avem în congres un mitropolit și un episcop nou, după cum vom avea și un consistoriu metropolitan nou. Congresul ce se întrunește adesea, între altele, va avea să aibă și un consistoriu metropolitan.

Care vor fi afacerile mai însemnante vor aduce în desbaterile congresului și nu s'au arătat. Că vor fi însă desbatute și nu suferă îndoială. Doar biserica sănătă, și cu ea scoalele noastre confesionale, trece prin atâta incercări, nu să învingă atâta greutate nu se potinească. Insuetul și într-

Ori-cât de aprinse ar fi fost în treptă lupte, căci fără îndoială, lupte strănicice s'au purtat în anii din urmă, mai mult între filii aceleiași biserici, decât împotriva dușmanilor firști ai bisericii naționale ortodoxe române, — mulțumim lui Dumnezeu, vaza și taria bisericii a rămas neștirbită...

Că așa să fie și în viitor, se cere un singur lucru: fiecare dintre noi, și îndeosebi cel puțin în frunte, să se gândească mai presus de toate la cele obștești și acolo, unde numai dragostea frâțescă și pacea trebuie să domnească, să nu ducă cu sine patimii.

Așa purcezând, mărită va rămnă în veac biserica națională română și tara va rămnă, încât nici porțile iadului n'au să o biruiască!

Desmîntire. Politische Correspondenz desmîntă categoric asertîunile corespondentului bucureștean al ziarului „Budapesti Hirlap”, după care Prințul de Schönburg, însărcinat de afaceri al Austro-Ungariei, ar fi remis d-lui Maiorescu o notă, după care Austro-Ungaria și Rusia nu vor tolera nici o schimbare în statul quo din Balcani și ar lăsa pe Bulgaria și pe România singure în caz de conflict armat. Într-o altă scrisoare, din 5 Octombrie, același corespondent anunță că zilele române independente se arată foarte iritate de acest demers. El pretinde că și, de la un încipit om de stat român, în serviciul activ, că inițiativa acestui demers — considerată de România ca jignitoare — ar fi fost lăsată la S. Petersburg de contele Goluchowski și că d-l de Landauf ar mai fi informat cabinetul din București despre această stăruință a contelui Goluchowski.

„Politische Correspondenz” este în mare să afirme, că nici o notă de acest fel n'a fost remisă în București, că nici un demers n'a fost făcut acolo, în sensul indicat de „Budapesti Hirlap”. Guvernul austro-ungar n'a lăsat inițiativa nici unei declarații de acest fel la S. Petersburg și n'a prezentat-o la București, nici prin notă, nici verbal, sau că această pretinsă comunicare, ca și consecințele absurde pe care pretinsul om de stat român, în serviciul activ, le deduce, constituie o inventiune lipsită de orice temein și pe care un ziar serios n'ar fi trebuit să o reproducă.

Contele Albin Csáky, ca președintele casei magnaților, fiind totodată și deputat în cameră, nu poate fi în același timp considerat și ca membru al casei magnaților lor, al cărelui preident fu numit zilele trecute. Fericu că să poată avea vot acolo și ca membru, nu numai ca președinte, dinsul a trebuit — zic foile maghiare — să renunțe la mandatul de deputat dela Szarvár... spune „Alkotmány” să așa și

Căsătoria archiducelui Francisc Ferdinand.

Se știe, că archiducele Francisc Ferdinand, moștenitorul tronului, numai așa a putut lua în căsătorie pe contesa Sofia Chotek, că întâiu a declarat și pus jurămînt, că această căsătorie a să nu este după legile Casei Domnitoare, ci căsătorie morganatică. Prin urmare copil, cără s'ar naște din această căsătorie, nu vor putea avea nici un drept asupra Tronului, după cum nici soția archiducelui nu va fi socotită ca împărăteasă și regină, și nici copiii lor ca membri ai Casei Domnitoare de Habsburg.

In ședința de Mercur a Dietei s'a depus proiectul de lege, prin care această declarație a archiducelui se înarticulează ca lege. Proiectul, după toate probabilitățile, va fi votat fără discuție.

Pretutindeni Ovrei!

Tribunalul din Berlin a osândit la judecătă la un mîniță (în cazuare) pe ziaristul Max Harden, pentru că el și-a băut joc în chip eruit de Imperator Wilhelm.

Ea' acest Max este un Ovrei, ceea-ce mai al s' se remarcă. In toată Germania, între peste patru-zece milioane oameni, nu s'a găsit decât un Jidu, care să îndrăsească ori mai bine: să aibă cutesanță, ca aproape și de zi să batjocorească și chiar să insulte pe puternicul împărat. Pentru că Ovreul Max nu îndrăsește să aibă o ră, ci de multe ori s'a legat de împăratul său și începe în cele din urmă pro-urobul și a urât de atâtă o brazenă și l'a agățat pe Ovreu unde trebuie: la dubă!

În deosebi acum în urmă Max Harden l'a batjocorit rău pe Imperator Wilhelm, până și pentru că el a predicat soldaților sălăca un preot — năintă de plecarea trupelor în China — și peste tot, pentru că Imperatorul îndeamnă poporul să fie cu frica lui Dumnezeu!

Ea' din ce Ovreul își săcea virtute.

A pătit-o însă.

E ciudat, că foile maghiare ocupăndu-se de această afacere, iau parte — Ovreiul. Ele îl însărcină pe Harden ca pe o jertfă a tiraniei și să bat joc chiar și de legile Teritorială Nemțescă.

Mai acum trei ani, când Wilhelm vorbește cu atâtă laudă despre Ungaria, în București, îl îndrăguină în septembrie ceriu... Acum, că a lăsat să se execute legea și asupra unui Ovreiag obraznic, foile maghiare — săjane în mănu Ovreiagul! — își bat joc de Wilhelm, numindu-l „poseur”, un fel de om slab, căruil îi umblă numai gura, dar' îspravă nu face!

Ea' până unde merge obraznicia Ovreiască!

Din România.

Înțelepte din partidul conservator

minecă o mare întrunire la Jassy, la care a luat parte și dl D. Sturdza, șeful partidului.

Adunarea a fost deschisă de dl P. Poni, președintele clubului local, care după ce a exprimat șefului partidului mulțumirea cetățenilor de a-l vedea în mijlocul lor, în gravele impreguiără în care ne găsim, a arătat în cîteva cuvinte grija și neliniștea în care este aruncată țara, prin incertitudinea în care o ține actualul guvern, chiar acum în ajunul deschiderii Camerelor, în privința tuturor măsurilor ce au să li se supună parlamentului. S'a vorbit în ziarele oficiale chiar, de o mulțime nenumărată de proiecte fiscale, de imposibile noi, de vînzarea avutului național, chiar de revisuirea pacificului nostru fundamental, fără ca țara să cunoască, măcar în trăsătură cât de generale, intenționile guvernului ce ne cîrmuiesc.

Dl D. Poni a insistat cu deosebire asupra proiectului guvernului de a înstrâma terenurile petroliere, proprietate a Statului.

Dl D. Sturdza luând cuvîntul începe prin a determina nota fundamentală care diferențiază cele două partide de guvernămînt. Încrederea în vitalitatea, în capacitatea și în energie poporului român, este forță care a condus partidul național-liberal în toate actele sale, forță care l'a facut să se învîrsească adesea minunat, de cele mai multe ori chiar în contra voinței exprimate a puterilor celor mari. Așa a făcut unirea, și a realizat aducerea unei Dinastii străine și consolidarea într'un stat European, a celor două mici și neînsemnate provincii, care se ofereau cînd unuia, cînd altuia, ori de cănd era vorba de o compensație teritorială în Europa.

Conservatorul nostru și expresiunea lor care definește actualmente frânele guvernului, nu au căutat nici odată să se inspire din istoria noastră națională, care pentru cea mai mare parte dintr'înă, este cu desăvîrșire neînconștientă, și din această cauză, ei nu au putut să capeteacea incredere în forțele viile ale poporului. De aceea conservatorii, ca și în tot trecutul lor și acum, și ori când este vorba de organizarea Statului, neîncrezători în forțele naționale, aleargă la străini, pentru a infusa un sângere nou în viața noastră economică, care după nărerea lor, este singur în stare să ne facă să trăim.

Dl D. Sturdza combată și din alte puncte de vedere tesa conservatoare, care susține necesitatea de a se face o parte mai largă străinilor în organizarea Statului român. In aplausul asistenței, D-sa arată că omul nu-și părește bucuros locul unde s'a născut și unde trăiește și că deschizînd în lăsturi portile teritoriilor noastre vom ajunge în primăjdia de a primi numai lepădăturile celor latări naționali. D-sa combată de asemenea ideia unuiumanitarism rău înțeles, care pare a inspira pe actualul guvern, până să face să se îngrijească de miseria străinilor, înainte de a se preocupă de starea poporului român. Când mai în fiecare an sunt căte 5-6 județe, în cari populația uneia sătească pierde de foame și statul este nevoit să vie în ajutorul ei, ar trebui să ne îngrijim de causele miseriei neamului nostru, înainte de a ne gândi la neamurile străine!

Dl D. Sturdza, sfîrșește prin a însemna tinerimea să cultive istoria națională, istorie unde va găsi încrederea în vitalitatea neamului românesc, încredere absolută pentru a face față, cu înțelepciune, primejdiiilor cari amenință sau vor amenința scumpa noastră țară.

Vicepreședintele al Camerelor au fost aleși dñiș Delavrancea și Cambrăescu, în trinind fiecare 86 voturi din 109 voturi. 37 bile ar fost abate.

Citirea foilor.

Pentru întărirea neamului și a marirei, are dreptate dl I. Russu și, când ne îndeamnă, ne conștiuție să ținem foi românești și îndemnăm și pe alții să aibă drăguțe pentru ele.

Sub titlul „Inainte...” „Gazeta Sateanului” din București, în al 15-lea an al activității sale rodnice, face tot ca și astfel, un apel călduros pentru poporul, unde arată cu sincereitate și meritele ce le-a câștigat în timpul flințărilor sale.

Voeșc să arăt, și cer cu insinuare să fiu lăsat lînger în manifestarea simțemintelor mele, în chestia ziarului nostru „Tribuna Poporului” dela flințarea lui în Arad, să pășă astăzi.

Cu modestia ușor explicable, dl. Șirianu în prim-articolul său din 23 Sept. 1900 v., nu scoate în bief unitatea de vederi și progresul realizat abî a în patru ani în părțile noastre, ci lasă la aprecierea publicului aceasta, în nădejdea, că fapta sa se laudă dela sine.

Nu voesc să fac elogii nemeritorie nimănului, — pentru că n'am înspăimățit scola aceasta, ci dau expresie cunoșterilor dobândite prin experiență, în „Tribuna Poporului” invetăm să fiecărat un întreit ideal: *pace, luptă limbă* în chestiile naționale, pe baza noastre etnice și ferirea de spăimântul sau fațănicie, prin formarea caracterului moral.

„Gazeta Sateanului” este în primul rând aceasta sora dulce a „Tribuna Poporului”, pentru că eată cea realizat cea dintâi și ce, cu ajutorul lui Dumnezeu, tinde a realiza a doua.

„Ea a strins momentele de glorie neamului nostru, ea a cules cu o bună și grija figurile marilor nostri și le-a dat poporului, ca să le

aibă pur rea înaintea ochilor. E un obol și acesta pe altarul educației noastre cetățenești, un altar, care a cam fost lasat în părăsire și la care e înțeles să începem să ne gândi cu totul”.

Unde este un bărbat cu reale și neperitoare merite pentru Români, care să nu fi fost prezentat, în deplină lumină, cu deplină demnitate în „Tribuna Poporului”?

Care-i acel institut, sau acea instituție culturală românească serioasă, să nu fi fost arătat poporului ca bun, rodnic și de mare folos pentru toți Romanii?

Prin urmare, dacă această afirmație este intemeiată, asemănarea acestor foi este dreaptă, și lauda ce li-se face e numai o simplă constatare a lucrurilor.

Meritul este dar' faptic, și ori-cine ar sta să-l intunece, nu-și cunoaște datoria de Roman, ear' străin... lor le trebuie mult până să se trezească din toropeala „idei”...

Să cetim foi, dar' precum biserică ne oprește de-a celi cărți ereticești, tot asemenea datorii suntem și nu celi foi eretice, mai ales noi, cestia de la sate.

N'avem prilejul noi, ca orașenii, de pilda, să luăm lângă o cafea, zilele de-ărindul, și după ce le-am citit să ne punem pe discuții politice, literare, economice etc., discuții, din cărți să-l cunoaștem ca simburele când il scoty din coaja, ci ne mulțumim, de săracie, c'foate; ear' dacă și asta nu-l rea, păcat de parale și de timpul pierdut. Si unde mai puibui-giuza, și lipsa de orientare, cărți te fac să bați campii...

Si acum, care-i adevărată foiose, care, dacă-i citită de țărani, nu-l intunecează?

Aceea, care se conduce, în tot cursul activității sale, de următoarele principii:

„A deștepta în popor conștiința vitalității și menirei lui, a răspândi în generațiile cărți se ridică dragostea de

neam, iubirea cea sfântă și înaltătoare, care duce: la fapte mari și la jertfe mari; să-ți facă o preocupare de fiecare moment din luminarea și întărirea neamului tău, din pregătirea lui pentru o viață mai largă, mai activă și mai sporică, — eată idealul frumos pentru un ziar roman, eată idealul, la care tinde „Tribuna Poporului”!

Dacă în toate zilele noastre vom găsi aceste principii chiar și nu vom pute vorbi nici de „căi eretice”, căci să ne duca la un lucru politic, literar, sau economic.

Miște să aveți și pace în suflete și atunci vom vedea noi eresiile unde sunt.

Preot Al. Munteanu al lui Vasile.

EXPOZIȚIUNEA

PROIECTELOR MONUMENTULUI LUI

ION C. BRĂTIANU.

Proiectele sunt în număr de șapte. Eată o scurtă descriere a lor:

Nr. 1. — Grupul superior reprezintă Geniul României arătând lui Ion Brătianu calea Viitorului; grupul de la soclu: Leul pazind Constituția țării, — ear grupurile laterale: Istoria. — Statuile și grupurile vor fi în bronz, ear arhitectura în piatră.

Nr. 2. — Sus, statua lui Ion Brătianu; la soclu: România purtând standardul Independenței și Personificarea Regelui. — Bronz și piatră.

Nr. 3. — Statua lui Ion Brătianu înzestrând. Soclul înțins în două laturi, reprezentă în relief mișcarea de la 1848 și răboiul independentei. În față România arătând viitorul, ear la spate un grup, țara sprințindu-se pe armată și pe tinerime. — Bronz și piatră.

Nr. 4. — Grupul principal: I. Brătianu întrunind sub drapelul României Moldova și Muntenia. La soclu un grup urcând treptele România explică generațiilor tinere rolul lui I. Brătianu în istorie. De jur împrejur patru figuri reprezentând însușirile principale ale lui I. Brătianu: Patriotismul, Întelepciunea, Curajul, Elovența. — Statuile în bronz, arhitectura în piatră.

Nr. 5. — Sus statuia lui I. Brătianu. La soclu: Muntenia și Moldova dându și mâna pe altarul patriei. — Bronz și piatră.

Nr. 6. — Statuia lui I. Brătianu sus, ear la soclu, înconjurat de trepte de jur împrejur, patru figuri reprezentând: Justiția, Agricultura, Istoria și Comerțul. — Statuile în bronz, arhitectura în piatră.

Nr. 7. — Statuia lui Ion Brătianu înzestrând standardul României. La soclu, în față, două Românce reprezentând unirea principatelor; de o parte România subjugată, la ale cărei picioare un leu trage să rupă lanțul, ear de alta Geniul libertății, triumful după restabilirea independenței; la spate sentinela reprezentată printre un dorobant. — Figurile în bronz, piedestalul în granit roșu.

Toate aceste proiecte sunt expuse în salonul cel mare al Clubului național-liberal și pot fi văzute în fiecare zi, de la orele 9—12 dimineață și de la 2—5 după amiază.

Din Bihor.

Sfântuirea bisericii din Gepiu.

Comuna Gepiu e o comună curat românească cu două școli: gr. or. și de stat, situată pe un loc foarte frumos, unde își are domeniul dărnicul baron Körniczvaiter. Nainte de astă cu 15—20 ani era o comună bună, dară acumă din cauza cheltuielilor neprecugetate, poporul sărăcea pe zi ce merge.

Acum vre-o 3—4 ani s'a stricat la biserică podul, și escându-se neînțelegeri între preot și popor, nu s'a putut reparat biserică, și de atunci numai în școală s'a ținut sf. slujbă la praznice. După ce harnicul nostru protopop s'a dat toate sălile a aplau neînțelegere și la credința strămoșească, s'a hotărât să repară sf. biserică, și cuvențul trup s'a făcut. Au contribuit la acest lucru Ex. Sa baronul Körniczvaiter cu 200 fl., reposatul Ioan Crăciun cu 100 fl., și comuna politică cu arănda unui pământ, așa că pe locuitor nu s'a însemnat nimic la suma de peste 2000 fl.

Actual sfântirel s'a efectuat Joi în 14 Septembrie, ziua Sf. Crucii cu solemnitatea cuvenită, prin mandatarul episcopesc, Rev.

OR DE ALTAR.

Un dor venit din altă lume
În suflăt, bland, 'mi-s'a oprit;
Urechea mea aude-un nume:
Al lui Christos cel restignit.

Privesc la ceriu și printre stele
O alba stea, ca de zahăr,
Arată drumul vieții mele:
E drumul cărău sfântu-altar.

Și ceața de pe ochi dispără,
Și-o pace dulce simt în piept:
Ah! și sublimă de 'ndăfare—
Ce mult, — ce dornic te aștept!

Al. Munteanu și L. V. Silie.

Mărăcineanul.

Tot înainte fără teamă
„Stăndardul țării mele 'n vînt,
„De-o fi să mor, vi'l dău în seamă.
„Urra copil — suntem la rînd,
„Să dacă vești simți că pier,
„Că frica-mi taie firul,
„Copil, să-mi dai un glonț în creer,
„Drept unde mi-a pus popa mirul,
„Bar' de-mi va fi dintre păgâni
„Vre-un glonț — menit de soarte,
„Atunci scutîș cu mînă de mână
„Standardul până la moarte”.

Mărăcineanul pe cetate
Cu steagul țării 'n mână,
Atunci un glonț păgân 'l abate
Și-l culcă 'ntre păgâni.

Tot înainte...
...Vi'l dău în seamă.
...Suntem la rînd.

Octombrie 1900.

Rim

Poesiile poporale.

(Din Cuvîn.)

Frunză verde de sălcuță,
Nu te supără mândrușă;
Nu te supără pe mine,
C'am aprins dragostea 'n tine,
Să pe când ardea mai bine,
Am plecat în țără străine,
Cam aşa arde ori unde,
La cine-odată s'aprinde,
Chiar aşa arde și 'n mine
În aceste țără străine.
Să va arde ne'ncetă
Doi ani ce mai am de stat.
Peste doi ani oiu vină,
Cu tine m'oiu întâlni,
Focu-nil vom potoli,
Dacă 'n țără pace-o fi.
Tu mândrușă fi pe pace,
Că s'acești doi ani vor trece
Ear' la tine m'oiu întoarce
Să eu cunună 'voiu face,
Cunună de floricele,
Făcută cu dor și jele

Impletită 'n cătanie,
Să te găsească mândru vie.

Culese de: Teodor Văcariu, june.

Mândru de dragostea noastră
O'nflorit doi pomii pe coastă,

Trei feciori s'or lăudă —

Si's toți trei de-aici din sat, —

C'or tăia pomii din coastă

S'or strica dragostea noastră.

Unu-i 'chiop și unu-i surd,

Celalalt il prost și lung,

De stricat ei n'au putut,

Că noi ne-am iubit de mult.

Num'o fată blăstămată,

Ce-i de ris la lumea toată,

Ti-o cantică și ti-o minșită,

Până noi ne-am despărțit.

Ea-oiu fi 'mbrăcat cătareste,

Inima mi-se topește.

Si m'ajunge-un dor și jele

După drăguțele mele,

După pomii infloriti,

După pretini și iulini,

Când eram la fete drag,

M'a jurat neamțu sub

domn Nicolae Roxin, protopopul tractului asistat de trei preoți.

După cetearea evangheliei, dî protopop a ținut o vorbire atât de măduvoasă, încât poporul nu și aduce aminte să se fi ținut o vorbire așa frumoasă în comuna Gepiu.

După liturgie ne-am întrunit la banchet, unde se înțelege, n'au lipsit nici vorbirile. Vorbirea întâia a ținut-o protopopul Roxin în sănătatea P. S. Sale Iosif Goldig; preotul Albu pentru protopop, Blaga pentru parochul lucului, Boiu pentru ospății, învățătorul Costa pentru preoți.

S'au mai ținut vorbiri pentru notarul locului Kovér Dezső, care cu toată că e străin, a părtinit cauza și pentru doctorul Mester Atila, care la masă tot românește și vorbit cu ospății.

i.c.

D'ale învățătorilor.

Vorbirea de deschidere a d-lui Traian Lință, înv. și președinte al reuniunii învățătorilor din diecesa Caransebeșului, făcută la Orașa în 17/30 Sept. a. c.

Onorată adunare generală!

Precănd în anul trecut mi-a fost impusă sarcina de a suplini pe morbosul domn președinte, — de astă-dată mi-s'a rezervat tristul rol, de a suplini pe decedatul domn președinte al Reuniunii noastre, care după lungi și grele suferințe, în 4/16 Octombrie 1899 s'a mutat la cele eterne.

Cu toții trebuie să depăngem această perdere simțită.

În fericitul decedat organismul nostru școlar diocesan a pierdut pe cel mai valoros factor al seu, rămânând în urma sa o lacună, care nici până în prezent nu s'a putut vindeca.

Invățătorii diocesei au pierdut pe prosectorul lor, care — deși la apariția scrupulos și sever — în realitate însă a fost adesea părinte îngrijitor.

Mal multe corporații au pierdut un membru zelos, și în fine:

Reuniunea noastră a pierdut pe valoșul și iubitorul ei președinte. Consacrand cu profundă venerație acest echou memoriei scumpului decedat, Vă rog, ca și la acest loc, cu toții împreună să dăm expresiune simțimintelor noastre de pietate prin ridicare.

Onorată adunare generală!

Urmând dispozițiunilor §. 17 din statut, am convocat adunarea de față, pentru ca cel concrezuit cu conducerea agendelor

Reuniunei, să ne dăm seama, întru că am satisfăcut acestei insărcinări, de o parte, iară de altă parte să dăm nutremenț nou insuflători pentru chemarea noastră de învățători, prin experiențele noastre, câștigate în intervalul unuui nou an de funcțiune.

D-lor Colegi!

Ne aducem aminte cu toții, că feliceare dintre noi, la părăsirea institutului pedagogic — inspirații de indiginitățile d-lor profesori, — am dus cu noi un ideal, pentru a cărui realizare am luat angajament în toată tărâia sufletului.

Tinérul aspirant la păsirea în funcțiune, plin de insuflare, cu vigoarea tinerei — asemenea coșbierului îndrăgușit și cutezător, pornește legându-se pe oceanul nemărginit al iluзиunilor sale, fără a se gândi la peripețiile călătojului marinări și la primejdile mărilor visoroase.

Cât însă vor fi isbutită străbate la limanul dorit? Sigur că nu toți.

Unul adecăt, nămolindu-se cu corabia în năsipur mării, este împedecat a merge mai departe, altul — în urmă suferind ușor vînt nepriindios — la mijlocul drumului este silit să schimbe direcția, — ear o parte a suferit chiar naufragiu în valurile mării.

Insuflareea dela început degenerază, băuneori dispără cu totul și aspirantul de odinioară înfățrat, rămâne cu totul desiluzionat.

Și care de ce această schimbare repentină? Ușor de înțeles: pentru că realitatea de acum, nici pe departe nu se potrivește cu iluзиunile sale de odinioară, fiind că calea ce trebuie să o calce învățătorul este — durere — presărată cu spini.

De căte ori nu face învățătorul la elevii săi trista experiență despre împotriva inimii omenești.

Silințele sale, de căte ori nu se răspântesc cu nemulțamire din partea autorităților locale și a părinților.

Nisuește către o țintă, curând îi este invidia în cale, oprindu-l în mersul său înainte.

Ce dejosire trebuie să suferă adeseori dela aceia, cari și-au adunat comori pe pămînt!

Ochiul pătrunzător al învățătorului intelligent, de căte ori nu observă, că inteligența și nobilă sufletului celu lipit este neaferabilă în ochii avutului.

Cât de umilit este pentru învățător, când acesta, condus de rivna către chemare, vede punându-i se bețe în roate, de către aceia, cari ar dori să întoarcă roate timpului înapoi.

Cât de dureros este pentru învățătorul conștiu, când în loc să i se remuneră prestația sale, comunele noastre încearcă fel de fel de uneluri, pentru a-i detracție și puținul adaus quinquenal, impus chiar de lege.

Nu sunt între învățători și de aceia, cari — fideli convingerii lor — denegând închinarea la idoli, au ajuns să se convingă despre veritatea sentinței: „Unde este aderevul, acolo e Golgota.”

Se mai întâmplă în fine în viața învățătorului încă multă astfel de momente, unde trebuie să-și folosească (încordeze) toate puterile, spre a putea rezista aceleri apăsării, ce-l trage către mormânt.

Și ce îl ridică din toate acestea și îl edifică de nou pe învățător, ca să poată să fie învățător?

Este singură insuflare, entuziasmul pentru chemare.

Insuflareea îl întărește ca să poată suporta cu resignație greutățile oficialului său.

Insuflareea îl stimulează la perfecționare, spre a ține pas cu timpul. Starea în loc încearcă regres și să un uită, că numai din aceea putem da altora, ce avem noi în sine.

Insuflareea naște (provoacă) voință, fără de care nici cele mai înalte cunoștințe n'ar folosi nimic învățătorului.

Sunt învățători relativ inteligenți, ale căror prestații îl școală nicăi pe departe nu stau în raport cu cunoștințele lor, pentru că le lipsește voință.

Aceștia și-au agățat cunoștințe numeroase din motive egoistice — și în închipuirea, că dinși sunt predestinați pentru ceva mai înalt, curând întore școală spălate.

Nu tot așa face învățătorul insuflărit. Acesta pune în serviciul școalei întreagă inteligență sa, după zisa sf. scriptură: „Păstorul bun își pune sufletul său pentru oră”.

Deci numai învățătorul entuziasmat pentru chemarea sa ocupă cu demnitate locul, unde l'a pus provedența, pentru că inteligența nu stă în raport cu cunoștință.

Invățătorul rece, care nu știe, ori nu voiește să se insuflăască pentru chemarea sa, va fi în veci nemulțumit cu rezultatele și ostensibile sale.

Tot insuflareea face pe beliduce să și uite de moarte.

Insuflarea pentru fapte bune, îndeamnă să răsucă în primăjdie pentru deaproapele și faptele cele mari istorice.

În fine insuflarea a produs și va produce geniu omenesc.

S-ar putea vorbi oare, ba chiar întregi despre creaționile insuflării, fiind timpul adunării de azi măsură, că voi mărginim simplu la mijlocul, că capabile a produce și conserva insuflare.

— Voici aminti trei:

a) Lectura cu diligență a opurilor pedagogice și a altor scrieri, ce tale înnoastră de activitate. — Nu arareori întâmplă, ca cetearea unui singur pasaj unui op să ne înfăcăreze pentru un lung an și chiar la schimbarea cu desigură a modului de cugetare de până aci. O natură cu totul flegmatică trebuie să fie, la care descrierea vieții lui Pestalozzi, Dinter, Diesterweg, Lüben, etc. să nu înceteze un impuls.

b) Comunicarea cu soții de chemare.

c) Participarea vie la conferințe și nări.

Bată-ne dară ajunsi la însemnată adunării de azi. Ea are meniunea, să nutremenț nou focul sacru al entuziasmului pentru chemarea noastră și să ne amintimă insuflare și oțelii pentru un an școlar, în care speranță și așteptare de adunarea generală de deschisă.

Comoara de aur.

— Poveste higienice și de scăparea vieții, scrierile intelectuale și pentru folosul țăranișului român.

De

Iulia Bugnariu Salăuțanul.

Motto: Sănătatea și un punct este în viața noastră.

(C. N. B.)

Corpuri străine în organism.

(Continuare.)

Dacă ne intră în canalul nostru sănătății și în corp străin, fie aceia de la tindere ori că de mică — ne posă nicio boala foarte mare, ba casuile mici de moarte neașteptată. Așa e d. e., dată înghită pe de o latură, adică, când suntem într-o adunare — în loc să meargă în tava băută (în esofag) — ne cade ceva în berigă în canalul răsuflării. În acel casă trebuie să examinăm repede fundul cerului și corpul străin d. e. un os de pește și încă deasupra înghițitoarei și se

Sub steag roșu de mătasă,

mai mult să nu vin acasă.

Frunzulită de pe fag,
S'o dus ce-am avut mai drag,
Dar de-o fi vr'un bine 'n țară,
Tu bădiță-l veni eară;
Dar de-o fi vr'o rătățe,
Să-mi trimești bădiță carte,
Cărticică 'n cornurele,
Pe laturi cu mărgele,
S'o citește cu dor și jale.
Frunză verde și una,
Rău mă doare inima,
Unde văd pe măndra mea
Pe brațele altora;
De-aș vedé-o cu de-al mău,
Nu mi-ar pără așa rău,
Dar o văd cu altul strin,
Să mă imbătă ca de venin.

Culese de: Nicolae Sărbu, din Cuvin.

(Din Ohaba-Mutnic).

Frunză verde de gorun,
Măndra mea cea de neam bur,
Eș afară până'n drum,
Că avé ceva să spun.

Să-și spun două-trei cuvinte
Din dragostea dinainte.

Măndruță, care iubește,
Ea pe ochi că se cunoaște
Că i's ochii tulburăți,
De iubire încoscăți.

Frunză verde de prin vie,
Hai măndru la cununie,
Până-l verde frunza 'n vie;
Dacă frunza s'o usca,
Mi rugă și eu n'otu vrea.

Frunză verde busuioc,
Stau în loc și mă socot,
Să merg ori să ne lăsăm, —
Unde să ne cununăm?

Măndru, ce te-ai supărat?
Hai cu mine la Bănat,
Că Bănatul țeară bună,
Afișam popi de ne cunună,
Fost-am fecior nu prea foarte,
D'am iubit fetele toate.
Căte fete am iubit,
Să le string să face un tērg.
Compuse de Teodor Lația, plugar.

(Din Ohaba-Mutnic).

La noi fetele-au rău rost,
Că nu mai ţin nici un post.
De când fete nu postesc,
Să de tinere iubesc,
Chică albă impleteșc;
Nu că-s bătrâne de ani,
Da-s măncate de dușmani.

Dragostea-l cu mult năcaz,
Ca pomil d'ingă pirlaz;

Dragostea-l cu multă jale,
Ca pomil de lăngă cale.

De: Cost. Balanu.

(Din cercul Murășului.)
De-aș trăi ca frunza 'n via,
Nu iau fată cu moșie,
Să-mi poruncească ea mie,
Ci-oiu lăua una săracă,
Ce i-oiu poruncă să facă,
Să să-nă fie mie dragă.

Măndra mea de astă-vară,
Parta mirea pe trei care
Să-ți era gura amară;
Eș-ai leiuță de acu
Nu o vede cu anu,
Gura-ți-e ca saguru.

Când eram în vremea mea,
Fete hăde nu-mi plăcea,
Dar' acum sărac de mine —
Să de hăde-mi pare bine.

Mă leiuță albineață,
Ce te-ți așa măreță,
Că și eu îs albinet,
Nu mă ţiu așa măret.

Dare-ar bade D-zeu,
Să rămână trupul tău
La mese la făgădău,
Că-mi mănușăi norociu meu.

Prin col căte-un pictor
Eș-ai și în partea dor;
Am este nici o responsabilitate-o mănușă,
Să societățile părintelelor P
Să ce subscriv, publicăm trăină;
aceste declarări.
— odată,
tricătă.

prin scădereea limbii și apăsarea rădăcina limbii cu coada unei linge de asfetă, atunci fără amânare să se înălțe întrătăm, prin zindul cu deșteptă sau cu cleștele. Dacă aceasta nu ar fi putut, atunci căutăm a îndepărta străin prin strănutare, tușire române provocată prin gădilea gâtului cu vîrful unei pene d. e. de găscă. Dacă toate acestea nu ajută, ci se arată că încearcă, să nu întârziem de a re-după ajutor medical.

Dacă încearcă o cauzează o bucată de luncă mai mare, nemestecată și înghițită nebăgare de seamă, dar oprită în ţava esofagului (in esofag), d. e. o pară, să-i dăm cîteva linguri de oleiu sau să pro-romare vomarea. La acest rezultat vom atunci, când corpul străin nu a intrat afund. În casă contrar, trebuie să ne indată la ajutorul medicului.

Luzdătură de animale turbate.

Turbarea se poate încă mai des la căini, cîine, mătase și la pisici, boi, cai, măgari, porci.)

La oamenii, pe care i-a mușcat vre-un mal turbat, morbul de regulă stă ascuns 10 zile, ba căte-o dată și mult mai mult, și numai după aceea îmbucnește. Dar săptămînă în nelucrare erumperea morbi, ci indată ce pe cineva l-a mușcat un mal turbat sau bănuie de turbare, numai să trebuie să recurgem la medic. În medicului însă, indată, fără amânare, să facem următoarele: Partea mușă o lăsăm să săngereze și să o spălăm cu apă sărată (slatină, murătoare) și mușcătura să intemplat la careva membru, să legăm bine acest membru în de din sus a ranei. Dacă n'avem la dispozitiv ajutorul medical, să nu stăm în spălă sau în nedumerire, ci să ardem turbătatea cu un fier fierbinte, înălțându-l cîteva minute. Dacă însă pentru să punem ranei (d. e. sănd sproape de ochi)

aplicăm fier fierbinte, să ardem cu chlor de antimoni, ce se poate da în apotecă (farmacie spiterie), cu un corosiv (mușcător), sau cu vitriol tare și se vinde în prăvăliile cu dresuri (aram). Tot prea mult trebuie să impiedicăm aceea,

Când începe să arătă turbarea la căine, să mai înțalui și trist și neliniștit cîteva zile; se înțalui, cîntă local întâlnitor, nu latră, urlă nevoie și respinge mancare, dar cu cîteodată curând părăsește casa stăpânlui său, răspîndătă și în umbrelor să se olătănește și în colo. Pînă începe să surbește, limba o să apară, la gură face spume, coadă și o trage pleioare, vrea să muște tot și pe oră și cine, și pe stăpânlui său. În fine între cărcel (spasă durerosă), pierde. (Despre turbare a se vedea și în d. S. Stoica: „Morburile acute pag-

ca balele animalului turbat să treacă în săngele rănitului. Pentru aceea nu trebuie să ne spărtem de nimic, ce ar putea împedeca aceasta, pentru că aici este vorba despre scăparea vieții, ceea ce e cu desăvîrșire imposibil, dacă turbarea a erupt deja. În acest casă prevedem moartea torturătoare și sigură și și pe el își poate ajunge o astfel de soarte.

Vaccinarea contra turbării.

Pe lîngă școala țoală (universitatea) din Budapesta, orașul cel mai de frunte în Ungaria, s'a înființat un spital provizoriu pentru vaccinarea contra turbării.) Cei mușcați de căni turbăti capătă casă și mâncare în cinste (gratis) 14—20 de zile în acest spital, dacă prin certificat dela comună dovedesc că sunt săraci.

Copiii mușcați au să fie trimiși cu un însoțitor, care asemenea va căpăta în spital locuință și mâncare fără plată.

Caleația pe căile ferate ale statului e tot de cinste, ear pe celelalte căi și pe vapor cu o reducere de 5%.

Muscătura și împunsătura de animale veninoase.

În patria noastră preste tot sunt foarte puține locuri, unde nu se pot aflare animale veninoase. Mai virtos în Carpați vine înainte un șerpe veninos numit Vipera, ear în ținutul Mehadii așa numita Scorpie, a căror mușcătură și împunsătură pretinde ajutor grabnic.

Dacă pe cineva l-a mușcat vipera, să aplicăm legături aspre din sus de rană, să lăsăm rana să săngereze, să o spălăm cu apă sărată (lesie, lapte), în rana însă să turnăm cățiva picuri de amoniac. Procedem înțelește, dacă aplicăm fier fierbinte sau mijloace arzătoare, și chiemăm repede medicul.

La împunsătura de Scorpie e foarte corespunzător a întrebuiță amoniac.

Din Banat.

In Comorile h. amul sf. biserici este Nasterea Nașătoarei de D. z. u. și cu acela prilejul s'a săfăit în 9/22 Septembrie a. c. o cruce ridicată de un locuitor din Comorile, în fața sf. bisericii ort. rom. Într-eterna memorie a fericitelor regine Elisabeta.

Serbarea a decurs astfel: S'a celebrat sf. liturgie împreună cu parastas pentru eterarea păcatelor fericitelor împăratește regine Elisabeta, la care au luat parte aproape toti Comorile și nenumărați oaspeți.

*) Spitalul este întocmit conform povestelor date de învățătul medic Pasteur (Pastor).

Că-i cu pupăza vecină
Si cuciul i vîr dulce,
Grangurul frate de cruce.

Măi leliță măndrulică,
Haid cu badea pe cea luncă,
Să-pi tal reșchitor și furcă;
Pentr'o beată de furcă
Să-mi dai de trei-oră guriță,
Pentr'un biet de reșchitor,
Să-mi dai gură de trei-oră.

Culese de:
Stanciu Lazar,
inv. gr.-or.

POVESTEA Unei Coroane de oțel.

(Restauroarea Domnului românesc și răsboiului nostru pentru neașternare.)

Serisă anume pentru țărâime.

De

GEORGE COȘBUC.

Domnitorul.

X.

Ea chemarea Românilor într'ajutor și înfrățirea oștirilor rusești cu ale noastre, să scopește plătă așa.

părechea.

După terminare, s'a eșit cu sf. litie la acea frumoasă cruce, unde în prezentă publicul foarte numeros s'a servit săfătirea ei.

Terminându-se cele rituale, simpatice și popularul preot Ioachim Dabici, ține o vorbire și, rog — să o publice, căci, după cum am auzit și dela distinsă oaspetă, că mai bine ca mine l'au putut judeca — totuși s'au exprimat, că e o rară vorbire de preot; deci eu nu voesc să o laud, ci sper că publicând-o, vorbirea se va lauda singură. Vorbirea a tractat despre sfânta cruce în genere și în special despre aceasta, pe lîngă aceea, că e ridicată întru mărire lui Deiu, are destinație, a eterniză și memoria jălitelor noastre împăratește regine Elisabeta, a fost predată bine și ascultată cu multă atenție.

Finiindu-se acestea, tot acest preot în numele ridicătorilor de cruce, din cari face parte, o predă comunei bisericești.

La sfîrșit Prea St. domn Iacob Moliu, notar în pensiune, vorbește în numele ridicătorilor de cruce și predă totodată comunei bisericești un hibei de depunere, cu literile fundaționale, prin cari d-sa cu Dimitrie Moldovan și George Bolovegia, au făcut o fundație, din ale cărei perante, la casă trebuincios să se facă reparaturi, la acest sf. monument.

Terminându-se toate, am mers eară cu procesiune în biserică, unde s'a făcut otostul și împărtirea sf. anafore.

La toate cele rituale, răspunsurile le-a executat foarte preciz, corul plugarilor din Comorile, sub conducerea neobositului director Bucur Miu.

Laudă bravilor Comorile.

Un oaspe.

De la Bistrița.

Petrecerea sodăilor. La 30 Septembrie a. c. s'a ținut concertul împreună cu teatrul și joc al meseriașilor români din Bistrița, care, deși a fost primul dat în favorul fondului reunui meseriașilor români din loc și deși mulți dintre fruntași inteligenți români n'au participat la dînsul (Foarte reu au făcut Reducții), totuși atât moralicește, cât și materialmente a succes peste așteptare de bine.

Dintre fruntași români din Bistrița am văzut la acest concert pe domnii: Al. Szilasi, protopop cu doamna; Vasile Ranta, jude reg. cu

doamna; Lazion Pahone, consilier reg. în pensiune; Dr. Al. Popp, medic cu doamna; Dr. T. Pascu, medic cu doamna; Dr. G. Tripon, avocat cu doamna; Dr. Vasile Pahone, avocat cu doamna; Dr. Al. Bogdan, sub-procuror reg. cu doamna; Dr. Victor Onișor, notar la judecătoria cercuală; Dr. Ioan Mălai, candidat de avocat; doamnele văduve: Valeria Man, Raveca Popp și Strîmbu cu familiile; Leon Manasturean, comptabil cu familia; Vasile Borda și Teodor Toncean, canceliști regeschi cu familiile, precum și Teodor Guță și Gregorie Radu cu familiile. Cu regret s'a observat, că până când direcțorii români de la tribunalul regesc, cartea funduară, judecătoria și procuratura regescă au participat în masă și și-au petrecut curat românesc, direcțorii români de la comitat totuși au fost absenți de la această frumoasă petrecere, — eară de la institutul de credit și economii „Bistrițana” și asociația de consum pe actiuni „Comerçiantul” afară de domnul Leon Manasturean, comptabil, nici un director n'a participat la această frumoasă petrecere.

Ei, și dacă domnii români din fruntea „Comerçiantului” se țin de parte și de cele mai românești petreceri și conveniri sociale, apoi nu le fie mirare, că „Comerçiantul”, unică negustorie românească în Bistrița, s'a ales cu 11.100 cor. 50 bani deficit în anul acesta.

Tot cu regret s'a observat, că meseriașii români Clement Anisiu, George Mateiu, Ioan Murășan, Ioan Popp, Teodor și Stefan Todoruș, cari sunt căsătoriți cu muieri străine de neamul nostru și în ale căror familii spre rușinea lor și regretul nostru nici limba română nu se mai vorbește, încă n'au participat la această petrecere. Rușine să le fie!

Un meseriaș român.

Domnitorul nostru s'a supărat. Întâi nu Rușii aveau să trimită porunci oștirilor românești, apoi nu în limba rusească, pe care noi n'știm. Oastea românească știe numai românește și n'ascultă decât de porunca Domnului șeril.

Li-a răspuns cu binele, sicind: Vă dăm toate ajutoarele ce le cereți, dar numai aici la noi în țară, ca la oaspeți. Peste Dunăre nu trecem, și în țară nu dăm ajutor. Dacă vă suntem de folos acolo, în țară străină, Eu însuși voi trece cu toată oștirea, dar nu supus, nu asvîrît încolo și încocace, ci înfrânt cu voi, ca tovarăși la pagubă și la căstig.

Tocmai asta nu e voiau Rușii.

Noi ajutor nu șă-am dat de data asta. Au plecat la Plevna, cum au știut, ear Osman li-a risipit castoa și i-a băut.

Atunci au scris Iosușă Domnitorului, rugându-l să le trimită oștirea românească într'ajutor. Dar Domnitorul chibzuind, că Osman poate să fie primejdios, să bată din nou pe Ruși și să-i pună pe fugă și apoi luană după ei și între în țară la noi, văzu și bine să lase pe Ruși în strîmtoare.

Și e dată poruncă unei părți din vă de să treacă țară, să ia în pază Nic. și să baaturile, pentru veghiare rilor.

În țară, Iosușă Sirianu.

PARTEA ECONOMICA

Expoziție de vite în comitatul Sibiului.

„Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului” va fiin Duminecă, la 4 Noemvrie n. 1900 în orașul Mercuria a IX-a expoziție de vite. Din programul ei, publicat de d-nit Dem. Comșa, președinte și Victor Tordășianu, secretar, extragem următoarele:

In scopul de a înainta economia de vite, „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului” va aranja la 4 Noemvrie n. 1900 în orașul Mercuria o expoziție de vite, având a se împărți de astă-dată premii în suma de 200 coroane. Expoziția se va mărgini de astă-dată la vite cornute cu excepția caprelor, și se va fi în ziua amintită, începând dela 10 ore înainte de ameașă și până la 1 oră după ameașă, când va urma premierea.

La această expoziție se primesc vitele locuitorilor din comunele Mercuria, Poiana Rod, Dobârca, Apoldul-de-sus, Apoldul-de-jos, Ludoș, Gârbova, Reciu și Carpeniș, dar pentru vitele aduse din afară de Mercuria se cer pașapoarte în regulă. Cerând trebuință, proprietarii au să dovedească, că au înșis vitele în timp de $\frac{1}{4}$ de an cel puțin.

Oile trebuie expuse în grupe de cel mai puțin 3 capete, altcum nu se premiază. Primirea vitei în expoziție se face prin comitetul aranjator local, care va publica din parte și disponibilitatea luate. — Comitetul poate refuza primirea, înstă numai din cauza binecuvântării. Vite jugărite și peste tot vite, care nu pot servi la prăsirea mai departe, nu se primesc în expoziție, respective se premiază. La fiecare vită, respective grupă de oî, comitetul aranjator alătură o tablă sau bilet, cuprinzând numărul curent, etatea vitei și numele proprietarului. Vitele se așeză în grupe, la care aparțin.

Despre vitele primite, comitetul aranjator alcătuște o listă generală, în care se petrec datele amintite mai sus. Exponanții sunt îndatorați a purta înșisă grije de vitele lor și a le da hrana trebucioasă. Se vor distribui treizeci și patru premii în suma totală de 200 coroane și anumit:

Grupa I. Bovine de prăsădă (rassă indigenă și străină): a) tauri de $2\frac{1}{2}$ —4 ani: 2 premii de căte 10 cor., 2 premii de căte 6 cor., 2 premii de căte 5 cor.; b) vaci de $2\frac{1}{2}$ —8 ani: 2 premii de căte 10 cor., 2 premii de căte 6 cor., 1 premiu de 5 cor., 2 premii de căte 3 cor.; c) iauri și

Rușii au încercat acum să se bată a doua oră cu Osman și au cerut de la Domnitorul nostru să lase ostirea trecută peste Dunăre, să se bată alături cu ei la Plevna.

Domnitorul din nou li-a nesocotit cererea și n'a voit să trimeată ostirea la Plevna. Li-a răspuns: Ostirea Mea căă a trecut dincolo de Dunăre are să fie pama cetăților, să vă spătească marginile pe unde și cum stau Turci, să vă facă toate căve sunt de trebunță, dar în foc nu o lasă să intre. Ostirea română trebuie să fie pentru ce moare; și când va muri în luptă, are să moară pentru latura neamului românesc și pentru binele Terii-Românești. La Plevna, ea ar muri pentru folosale Rușilor și pentru fauda neamului rusesc. Ea nu va intra în foc alături cu Rușii, decât ca oaste infrântă sub poruncă Mea de ad. apălu.

Dar tocmai astă nu voiau Rușii. Si s-au dus earashi singuri la Plevna, și Osman i-a bătut din nou cu atâtă cumpărire, că Rușii se nășau spre Dunăre, ca să vadă pe unde e drumul mai scurt.

Atunci însuși marele Duce, căpetenia tuturor oștirilor rusești din răsboiu, scrisse Domnitorului Carol, rugându-l scurt: Troci Dunărea că de curând după toate vreile ale.

Domnitorul era la satul Fojana, în ră. El a cunoscut îndată, că Rușii sunt și de nevoie și că acum să am eamă ca să de luptă.

junince de $1-2\frac{1}{2}$ ani: 1 premiu de 6 cor., 1 premiu de 5 cor., 2 premii de căte 2 cor.; d) vite și vitale de $1\frac{1}{4}$ —1 an: 1 premiu de 6 cor., 2 premii de căte 5 cor., 4 premii de căte 3 cor.

Grupa II. Oi de prăsădă: a) berbeci de 1—5 ani: 1 premiu de 10 cor., 1 premiu de 6 cor., 2 premii de căte 5 cor.; b) oi de 1—5 ani: 1 premiu de 10 cor., 1 premiu de 6 cor., 2 premii de căte 3 cor.; c) noatini și noatine din 1900: 1 premiu de 8 cor., 1 premiu de 6 cor., 2 premii de căte 3 cor.

In scopul premiarei, comitetul central al Reuniunii agricole a numit un juriu consător din mai mulți domni în frunte cu Demetru Comșa prof. seminarial, ca președinte al juriului; Pantaleon Lucușa, c.s.p. c. și r. în pens.; Dr. D. P. Barcianu, prof. sem.; Dr. P. Span, prof. sem.; Petru Ciora, oficial cons.; Emil Verzariu, funcționar de bancă din Sibiu, și mulți încă din afară de Sibiu. Exponanții de premiat se petrec în o listă separată, care odată stabilită, se subscrive de președinte și secretar, precum și de alii doi membri ai juriului; iar împărțirea premiilor urmează a se face în mod sărbătoresc, înșindu-se mai întâi o vorbire în prezența juriului, comitetului aranjator, a exponanților și a publicului întrunit.

Secretarul juriului se însarcinează a compune un raport special asupra expoziției și premiilor și raportul subscris de președintele și secretarul juriului, se păstrează în archiva Reuniunii.

Scopul expoziției este mai ales a urmări și incurajarea adevărata propășire în economia vitei. Drept aceea, în privire se va lua nu atât intenția vădită de a străluci cu vite de paradă, ci mai cu seamă buna chibzuire în alegerea vitei de prăsădă, hărnicia și inteligența dovedită în realizarea scopului urmarit; prin urmare vitele, altcum defectuoase în către, se pot premia în rând cu vitele care cum desăvârșește. Întrevenind imprejurările de mai sus, chiar și întăriete se va da vitei de a doua mană. Dar nici măcar în totală lipsă de altele mai bune, nu este ertat a premia vite hotărîte sau având scăderi însemnante.

Aceia, care au prăsit înșisă vitele, vor avea întărietatea să de aceia, care au expus vite prăsite de altcineva. Nimenea nu poate fi premiat, care n'a ținut via în grija proprie $\frac{1}{4}$ an cel puțin. Același exponant nu poate dobândi decât un singur premiu în aceeași grupă. Față cu cel premiat în cutare grupă, concurenții din altă grupă au întărietatea presupunând, că vitele lor sunt deopotrivă.

Era mare cinste pentru El și pentru ostirea Sa, că-l roagă Rușii să-i scape din încurcătură. El avea acum să alerge la Plevna în capul oștirilor sale, și să rateze lumen, ce oaste și-a făcut și că de vrednică lupte și neamul, care îl alăsește Domn.

Chiar în ziua aceea El a trecut Dunărea, cu puțini generali, și s'a dus în tabără Rușilor.

Trebua să hotărască felul în care se vor întovăriri oștirile Sale cu ale Rușilor, unde să se bată și cum, și cine să le fie Căpetenia tuturor, și altele multe, către trebuiesc statormicite la o totărăsie.

Acolo, în cortul împăratului, în sfat de generali au început să se înteleagă și supra înfrățirii oștirilor.

Pe atunci oștirile rusești de la Plevna erau sub poruncă unui general bătrân. Lucru de înțeles, că Rușii aveau să rămână tot sub generalul lor, iar Români sub un general român. Dar doi generali, adevărați comandanți nu se poate. Capul numai unul este. Rușii ar fi voit, că generalul român, cu oastea noastră întreagă, să stea sub generalul rus.

Când a venit vorba și despre asta, Marele Duce a întrebat pe Domnitorul nostru, sub care general român își va lăsa oastea dela Plevna? Domnitorul răspunse, că oastea Lui are să stea de-adreptul sub poruncă Sa, nu sub unui general.

Ca vrednică de premiat se consideră mai ales bovinele, care intrunesc în mare măsură însușirile vitei mari, puternice, frumoase la trup, blânde, lăptoase, bune de prăsădă și de îngășat.

Față cu vitele corcite se va da întărietate vitei de rassă curată.

Între scăderile, care nu îngăduie premierea, se numără: trup bolnavios, murdar, cu total slabă sau cu boale înăscute, cum și scăderi care supără vederea (d. e. un corn rupt, un mers prost, rane urite etc.)

Ca semne de lapte mult se consideră trup prolungit, piept larg și foale șerpuit de vine groase etc.; ca bune de îngășat sunt a se considera mai ales vitele trunchioase, lungi, spătoase cu capul mic, oase subțiri piept larg și cănos, solduri îndepărtate, coapsă latăreasă, piele miscăcioasă, păr moale; ear' ca bune de muncă se consideră mai cu seamă vitele osoase cu picioare cam lungi, piept lung și rotunzit, solduri puternice, copite sănătoase, mers viu și regulat.

Întărietate se cuvine mai ales oilor mari, cănoase, lăptoase și bogate în lănă frumoasă și subțire, moale și lungă; desigur, nimenea se cuvine întărietate oilor de soiu vestit și însoțite de miel cu blană aleasă. Rassă țigale și stogose se preferă rassă bârsane (urcane).

Din public*).

Prez. cinstițul domn I. Buștea — la conferința învestitorilor din raionul Chisinau, întărită în Sintem (cott. Arad) primăvara trecută, văzându-se împedecat în realizarea sigurelor (?) și sublimelor sale planuri și ce e mai trist experiind că „meritele (?)” D-sale dăscăl și nu le ia nimă nică într-o seamă și în fine aiurând, că ar avea de împărțit cu subcristul nu și cu ce, să găndit una și buna — cum numă D-sa șiie — că adevărat ca și prelegu amintirea conferinței „mi-am bătut joc de domnul preot român și de dl notar comunul din Socodor”.

Să întelege de sine, eu îndată că ce auzisem, m'am interesat cu tot din adinsul, deoarece m'am simțit nevinovat. Și har Domnului! Acum am la mană toate documentele necesare și care frâng cu desăvârșire calomniile insinuate — din partea aceluia domn — contra mea.

* Pentru cele publicate în acest articol redacția nu își are nici o răspundere.

Atunci se incurcă lucrurile, zise Marele Duce. Dacă vreai însuși Tu — își zicești tu, că erau prieteni buni — dacă Tu vrei să comanzi singur oastea Ta, cum să facem cu comanda? O să fie greu să ascultă de poruncă unui general rus.

Fără îndoială, răspunse Domnul Carol, Eu oastea Mea n'ias din mană. Și dacă eu nu pot asculta de poruncă unui general rus, zece generali ruși pot să asculte foarte bine de poruncă Mea.

Frumoase și îndrăsnește vorbe! Dar știa de ce le spune.

Tovărășia să făcut. Domnul nostru a fost rugat de împăratul să primească la Plevna comanda peste toate oștirile rușești.

Cu timpul Rușii au adunat la Plevna oști peste oști, căci Osman s'a ținut cinci luni în redutele sale și așa cu timpul Domnul Carol avea sub comanda Sa peste 120.000 de luptători. Români erau a patra parte.

Oștirile înfrățite se numiau „tabăra Plevnei”, căci mai erau și alte oștiri rusești, care se băreau într'ală parte cu Turci, dar fără multă îmbânde, căci Osman încurcase întreg răsboiu și în jurul lui erau înglobate oștirile cele mai multe și mai alese ale Rușilor.

(Va urma.)

Si apoi așa lume! Un astfel de meserie a mai avut și de predece al reuniunii.

In adevăr nu este nimic vast în nimic ca dl Buștea — frailea a D-sale!

Totuși rău și au pricoput și colegi, că nu l-au ales de președinte.

Ca de încheiere însă una împărată Buștea:

Până când D-ta nu-ți vei argumenta asertările perverse de mai sus — și sider și totodată te declar de un producător al minciunii, drept-acces de către ordinător ordinar și în consecință de lipsit și de cele mai elementare personale.

Socodor, la 19 Aug v. 1900.

Ioan Cr.

Declarăriuni*)

Subscrișii credincioșii gr.-cat. din rochia Cetea, declară că preotul gr.-cat. Petru Raica nică îndată nu ne-a povestit școala de stat, ci din contră, ne-a înșis să ajutăm școala română contribuind la edificarea școllei celei noi gr.-cat. preotul gr.-cat. cu ai sei n'au voit a primească. Declaram și acela, că am arătat pe preotul nostru cu nimic Consistorul din Blaj, căci noi nu nimică a ne plângă contra Domnului și având preotul nostru o purtare ne bună. Mai departe declarăm și acela, cele patru panete cu cari zice preotul gr.-cat. Ioan Frâncu că a fost acuzat de către credincioșii sel Consistorul din Blaj, nu sunt adevărate, ci nimice minciuni, scorituri răușicioase.

Cetea, în 20 Septembrie 1900

Ioan Daisa, Ioan Raica, Ioan Dumitru Hășnă, Nicolae Han Gheorghe, Simion Olteanu, Ioan Nicola, Simion Truță, Vasile Raica, Vasile Otoiu, Vasile Hășnă, Dumitru Chădan, Pamfil George Hătegan, Ioan Truță, Andrei Dărău, Michail Rinza, Gavril Vasile Chădan, Teodor Daisa, Ioan Daisa, Truță, Onisim Dărău, Simion Chitulescu, George Hășnă, George Barb. Nicolae Chitulescu, Nicolae Nicoe, Gavril Neacșu, Vasile Raica, Simion Dărău, Teofil Daisa, Otoiu, Michail Nicoe, Vasile Radu, Bota, Ioan Suciu, Amos Raica, Ioan al lui Georg, Ignat Raica, Alexandra Ioan Nicoe, prin Simion Truță.

Declarăriune. Subscrișii popoveni că sunt foști popoveni ai părintelui gr.-cat. Ioan Frâncu, declară că nu sunt sângeri cu preotul nostru gr.-cat. Petru Raica și că trecerea la religie și dimpreună cu familile noastre am să dia cauza preotului gr.-cat. Ioan Frâncu căci ne mai omoară cu predicarea morală.

Cetea, în 20 Septembrie 1900

Vasile Otociu, Simion Truță, Nicolae Gligor László, Vasile Raica, Onisim Dărău, Simion Raica, Petru Dărău, Simion Bota, Nicola Chitulescu, prin Simion Truță.

Ni s'a mai trimis și am rugați cu insistență să publicăm a treia declarăriune, nespus de gr.-cat. pentru părintele Frâncu. Nică în partea taxabilă nu o putem să spun în cauza că se spun în ea lumi așa grozave, încât — deși subscrise cu martori — refuzăm a crede un preot să îndemne la așa ceva credincioșii sel. Dl. Frâncu trese să ceară însă anchetă, căci de la grave este învinuit.

Redacția

*) Fără să fi în partea — pentru care nu răsuflare nici o responsabilitate, ci totuși pe calea părintelui P. Raica din școală și de subscrință, publicându-și cu cuvinte ceste declarații.

Calendar pe anul 1901

pe sub tipar și va apărea curând în Tipografia Diecesană, Arad.

Calendarul acesta, întocmit de mai bătrâni fruntași ai bisericilor și scoalații, va fi cel mai mare și mai calendar ce a apărut vîndată la România din statul ungar. Va avea moase chipuri, trase pe hârtie fină, alele vor fi și mai multe tablouri, infășurădate scene dela instalarea Salei Episcopului Goldiș, de pilda (banderilă), sosirea în oraș a lui și alte multe.

Preful calendarului va fi de tot moșia fiecare Român să și-l poată cumpăra.

Noutăți

Arad, 12 Octombrie n. 1900.

La congres, P. S. Sa Episcopul Goldiș a venit la Sibiu pentru a participa la consistoriul metropolitan ce se vor desfășura și măne, iar potmâne să fie de față achiderea congresului.

Mâne vor pleca din Arad deputații congresului.

Hărările lui Jeszenszky, scrise în 1848 despre o pretenție revoluție întreținute, își face drum în mai toate situații patriotice. Astfel și „Arad és Vidék” unește acele închipuirile, vrând să îl spețe Ungur, că eată, între muntele Banat și România erau cat păci să se rescoale. Contra romane pe toți domnii de Ungur... și adevărat este, că geandarmii maghiari au vîrnat la Corniareva săngere roșii!

Înaintarea lui Alexandri. Dumineacă s-a deschis achiderea stagiunelui la Teatrul Național din București. Cum în vara aceasta să se înfăptuiască un nou an în luna octombrie, să se facă un comitet de redare compus din profesori și mireni cu dor de înaintarea și a bisericilor române. Cum vesela „Apărarea Națională”, acest comitet îndrepta atențunea în primul rînd în educația tineretului și va lucra în înființarea unor așezămintele de educare puse sub supravegherea clerului. Dorim din inimă „Apostolul” să fie un apostol al nobilelor scopuri penitentiale și înființarea.

Crestin bun. Ni se scriu următoarele: „Trifu Lupșa din Cuied (comitatul Bihor) în aderătă iubire cără Dumnezeu și pentru sfânta biserică din loc unde în prezent de 90 coroane. Primeasă un buon creștin și pe această cale multă să nu aflat școlile, că să facă învățători de curte.

A tot scăpat însă de pedeapsă, că era destul de mare. Acum însă, învinuirile se tot sporiau adecăt de la comitat au trebuit să pornească.

Comitetul parochial.

Un inspector scolar — cavaler. E vorba inspectorul Kubinyi Mihaly din comitatul Bihor, unde avem și noi Români multe și bune. De mult încă i-său invățători grele: prea umblă mult și nu au atât școlile, că să facă învățători de curte.

A tot scăpat însă de pedeapsă, că era destul de mare. Acum însă, învinuirile se tot sporiau adecăt de la comitat au trebuit să pornească.

Mercuri cercetarea s-a și sfîrșit și dr. protonotarul comitatului, a trebuit să suspendarea inspectorului scolar,

ce s-a dovedit, că Maria Sa din inspectoră lucrua urât când mergea pe calea la dinsul învățătoarele ori invățătorilor. Lucrurile nu se vor potă opri însă cu păcătosul va trebui dat în judecătă pildă pentru altii, cari ar fi să îl calce pe urme.

Un protopop ambicioz. Din Timisoara ni se scrie: „Încă nante de adunarea generală de constituire în reuniune a învățătorilor din protopopate Lipova, Timisoara, Beliu și B. Comisă, că protopopul Putici lucrează, prin oamenii săi, să se aleagă președinte al reuniei. Cel peste 90 învățători, cari sub președinția lui E. Ungureanu au participat la adunarea de Dumineacă, pot săpturi, că într-adevăr, oamenii lui prota d'odată cu capul n'au vrut să se lasă, să fie una cu ceilalți, ci până în capăt au luptat ca președinte să aleagă pe papa Putici. Au pătit o insă, căci protopop Timisoarei a avut voturi chiar mai puține decât învățătorul Vuia. Așa că i-să dat o lectie, iar noi, învățătorimea, suntem veseli că putem avea în fruntea noastră un bărbat ca dl Ungureanu”.

Himen. Dl Ioan Lager, comerciant în Chișineu, s-a căsătorit cu d-oara Victoria Cloambeș, flică dulă preot Iosif Cloambeș, preot în Șușanovă. Multe felicitări.

Ore de pian se angajează să dea, pe lângă condiții favorabile, o dame română din loc. — A se adresa la administrația noastră.

Concert și teatru în Sibiu. Reuniunea sodalilor români din Sibiu*, invită la Concertul impreunat cu teatru și joc, ce se va aranja Dumineacă, în 14 Octombrie n. 1900 în sala cea mare de la „Gesellschaftshaus”. Corurile se dirigăză de dl Candid Popa, învățător la școala de aplicație de pe lângă semin. „Andrei”. Din ședința comitetului Reuniunii sodalilor români din Sibiu*, ținută la 4 Octombrie n. 1900. Victor Tordășianu, președinte; Ioan Apolzan, notar; Începutul la 7^a oare seara. Programul concertului e bine ales și variat, ea că teatru se va reprezenta piesa „Rusaliile”, vodevil într-un act de V. Alexandri.

Rugare. Comitetul parochial și toti parochienii mei șiu, că eu cu scrierea lor am susținut o umilită rugare la toate instituțiile noastre de credit și economii, că să concurge cu un marinimos ajutoriu la renovarea bisericile noastre gr. or. rom. din Temeș-Săs; că se scapă de sub presupunerea și suspiciunea parochienilor mei, că eu as fi că pățesc ceva de la astăzi institute, dar nu l-am reținut, ci l-am folosit pe seamă mea; — rog onorabile instituție să mă avize prin o corespondență — precum au facut vreo două instituție — că, din una sau alta cauză, n'au putut concurge sau contribui la revocarea bisericile noastre cu marinimosul ajutor; că cu aceasta să încredințez, atât comitetul parochial, că și pe parochienii mei deservitorul adevărat. Secas, la 16 Septembrie 1900 Demetriu Morariu, preot.

Omor. Ni se scrie din Calea Mare: în comuna Decanesti (comitatul Bihor) în 8 Octombrie n. s-a întâmplat o faptă foarte dureroasă. Teranul Toma Luncan de acolo a mers la holda sa, că să și care fénul acasă; avându și parte la fénul, acesta, și Mihai Sălăgean, care din întâmplare chiar în timpul acesta a venit acolo la susnumitul, au început să se certă împreună, ear din ceartă au ajuns la bătaie. Nepotul lui Mihai Sălăgean, Fiore Sălăgean al leni, fiind în apropiere, a sărit întrajutor unchiul său și a străpuns de moarte cu cuțitul pe Tomă Luncan. Acum în urma faptului de osândit și unchiul și nepotul sunt închiși până va decurge perioada de urmă. — Români, nu vă pătiți numele cu astfel de fapte josnice și demne de osândit!

Așezarea evreilor în Palestina. Din Londra vina știrea că treizeci de deputați dintre nouii aleși au hotărât să ceară Camerei, că guvernul englez să intervieze către Turcia ca să acordeze Palestina evreilor.

Dl Dr. G. Vuia, reintors de la Băile Herculane, și-a reinceput practica medicală în Arad, strada Sina.

Osândii la moarte. Tribunalul militar din Varșovia a osândit la moarte pe cel 7 socialisti, cari au omorât pe mașinistul Mazur, spionul guvernului rusesc, care, dacă nu descorește complotul urzit de Poloni, părechea imperială rusească era să

fie aruncată în aer. Jefioresky, unul din socialisti, a luat asupra-și că el a săvîrșit singur omorul, dar tribunalul a osândit pe toți la moarte prin streangă.

A apărut: Monografia comună Cerne și istoria bisericii grecoc-orientale ortodoxe române din aceasta comună de Constantin Cothigel, preot grecoc-oriental român.

Naționalitatea lui Lucchei. Ziarul italien „Messenger” scrie cu privire la originea ucraineanului Luccheni următoarele: După omorul împăratului regine Elisabeta s-a facut cercetă asupra originii lui Luccheni. Prin mijlocirea ambasadei italiene din Paris s-a ajuns în posesiunea atestatului de botez al lui Luccheni, din care se constată, că mamă-sa era o spălătoarească parisiană de origine italiană, care la oficiul matricular făcea nișă un act sau martor a mărturisit, că a naștut un băiat. Fiind că acesta atât după legile franceze, că și după cele italiene este ilegitim, Luccheni este a se considera că de origine necunoscută. Deoarece însă după legile ambelor state astfel de indivizi sunt a se considera ca originari din acel stat, unde s-au naștut, ministerul de răsboiu a statut, că Luccheni este de origine franceză și el din greșeală a ajuns în lista Italianilor obligați la miliție, din care cauza a și fost sters din lista militară italiană. Această dispoziție a ministrului de răsboiu a fost aprobată și de ministrul de interne și de cel de justiție.

Bibliografie. A apărut „Manual de agricultură ratională” volumul IV, din „Economia Rurală” sau organizația și administrarea moșilor mari și mici. Pentru usul școalelor secundare și superioare de agricultură, învățămîntul particular și de consultat pentru agricultorii practici, de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala centrală de la Ferestrelu și la seminarul Nifon metropolitan. Cu 35 figure intercalate în text. Editura proprie a autorului. Prețul 10 lei sau 8 coroane.

Dare de seamă și mulțămîntă publică. Comitetul, care a aranjat festivitatea cu ocazia unei urmăre generale a „Societății pentru crearea unui fond de teatru român” ce și-a întînt Nedîntele în 22 și 23 Iulie a. c. la Abrud, și încheie de datorită a prezenta onor public următorul răspuns: 1. Venitul concertului dat la 22 iulie face... 89, cor. 20 fl.; 2. Dela reprezentării teatrale tinută la 23 iulie face 325 cor.; 3. Contribuiri dela diferite corporații în scopul aranjării festivităților, 360 cor.; 4. Contribuiri dela diferite persoane din Abrud tot spre acest scop, 307 cor. 90 fl.; Suma totală a veniturilor 1888 cor. 10 fl. Cheltuielile avute reprezentă tot această sumă. În fine comitetul și exprimă și pe calea acestei mulțumirile sale măestrul de muzică domnului profesor George Dima și diletanților cari s-au produs la concertul din 22 iulie, precum și domnișoarelor Virginia Gall, Valeria Pop și Adelina Piso, apoi d-lui Vasile Popovici și tuturor doamnelor, domnișoarelor și domnilor, cari prin participarea activă la concert și la reprezentării teatrale din 23 iulie, au contribuit în mod însemnat la reușita splendorii a acestor festivități.

Din ședința comitetului ținută la 1 Septembrie 1900.

Petru Popovici, Iosif Gombos, președinte, secretar.

De vînzare. O casă de tot nouă, care constă din 4 locuințe împreună cu cele apartinătoare și cu grădină, se vinde din mâna liberă. Amenunț se pot acha la proprietarul casei în Arad, strada Florian Nr. 6-a.

Tot acolo se pot căpăta și buji (vase de vin) vechi în mărime de 15—250 litri.

Un cantor cualificat dorește a ocupa imediat un post de cantor în vre-o comună românească. Unde ar lipsă de un cantor la biserică, să se adreseze la Administrația Trib. Poporului.

Poșta Redacției.

Micălaca. Dacă să facă arătare la consistor, atunci nu mai e trebui să scriem și în foaie. Ișii va lăsa pedeapsa dela consistor.

V. Straut, Oșand. Afacerea este atât de vechie, încât e greu să revenim asupra-î. Si apoi te poți multumi dacă s-a publicat o rectificare. Să mai publicăm și o conferință întreagă, numai pentru că s-au făcut căteva observații, este să facem cu sila cauza celebră dintr'un luctru, căruia nu i-se poate da atâtă însemnatate.

Talpoș. Ce ne scrii despre „birău”, nu se poate pune la foaie. Dacă fizbul a făcut nedreptate și birăul nu se poate bine, faceți arătare la vicispă.

Bobda. Dacă așa să facă cu darea în înțreprindere a tărgului din Domășnia și din Curescu a uneltit ca să se dea vîrful său, ear nu celul care a oferit mai mult, faceți arătare forurilor competente și despre rezultat ne scrieți. Dacă nu se va face dreptate, apoi vom scrie în foaie.

N. Sîrb, Moroda. Poesia e bine scrisă, dar noi publicăm numai de cele poporale.

Din Tornea. Ne înd poporale, nu se poate publica. Trimite-ne poporale, ca și în trecut, și cu placere îi dam loc.

N. Adămiția și Chentu Petcu, Rudaria. S-a primit. Ca să putem însă publica, trimiteți seria numai pe o pagină și cu litere mari, ca să poată citi culegătorul. Multă sănătate.

Achim Terziu, Ramna (C. Severin). Mulțumim pentru cele trimise. Am scris însă de atâtea ori că publicăm numai poesii cîteva din popor. Căd despre osândă ce o aduceți Românilui, care și lapădă portul, al dreptate. Vorba e că afaceri de a cesta se scriu în articol, nu în poesi, că cel păcătoș nu a vrednic să îl cante cineva în poesie. Întămplări ce ne vei trimite, vom publica cu drag. Despre petrecerea teatrală nu stim să fi primit ceva. Pentru toate ostenele ce le facă în interesul vostru, primește o stringere de mână fratească.

Noroc și bucurie!

G. Ac. Tauț, este proprietar și compabil. — Căd despre afacerile dela Timișoara, ar fi trebuit să te adresezi direct cîteva, căci așa în public n'are înțeles.

George Nelega, în Hondol: Cartea, de care întrebă, nu se află în românește; ear nu o putem tipări fiindcă n'am face nimic cheltuit sădarnice.

Poșta administrației.

Dlul I. Vel. Resita. Nefind „Geografia Medree” proprietatea noastră, numai pe banii gata o putem da.

Dlul I. O. în C. „Geografia Medree” e aprobată de consistor și e practică pentru elevi de clasa III. poporale, îndată ce primim banii Vă trimitem 50 ex. Vă rog nu vă uitati de porto postal.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încoate prețurile pe piețe se scoțesc în coroane și după 50 chilogram, ear nu ca și până acum, după maja metrică (100 chilogram).

Prețurile dela 8 Octombrie

din Budapesta

Grâu în Octombrie	cor. 7.67—7.68
Secară	6.17—6.19
Ovă	5.35—5.37
Cucuruz pe August	6.17—6.19

Prețurile dela 8 Octombrie

din Arad:

Grâu cel mai bun	cor. 7.14—7.40.
Cucuruz	5.25—5.50.
Secară	5.10—5.15.
Ovă	5.50—5.60.
Ovă	4.70—4.90.

Prețul porcilor.

Conform bulinelor din B.-Pesta Kőbanya (Steinbruck).

Porc: tineri, grei îngrășați de peste 320 kg. perechia: bani 98—99.

Băile dr. P. Opre (foste „Katalin“.)
Pița Tököly, colț cu strada Lazar Vilmos.

Pentru domni și dame.

Modern aranjate: băi de aburi, basinuri mari cu apă caldă și rece, — băi de vană. Dușuri excelente.

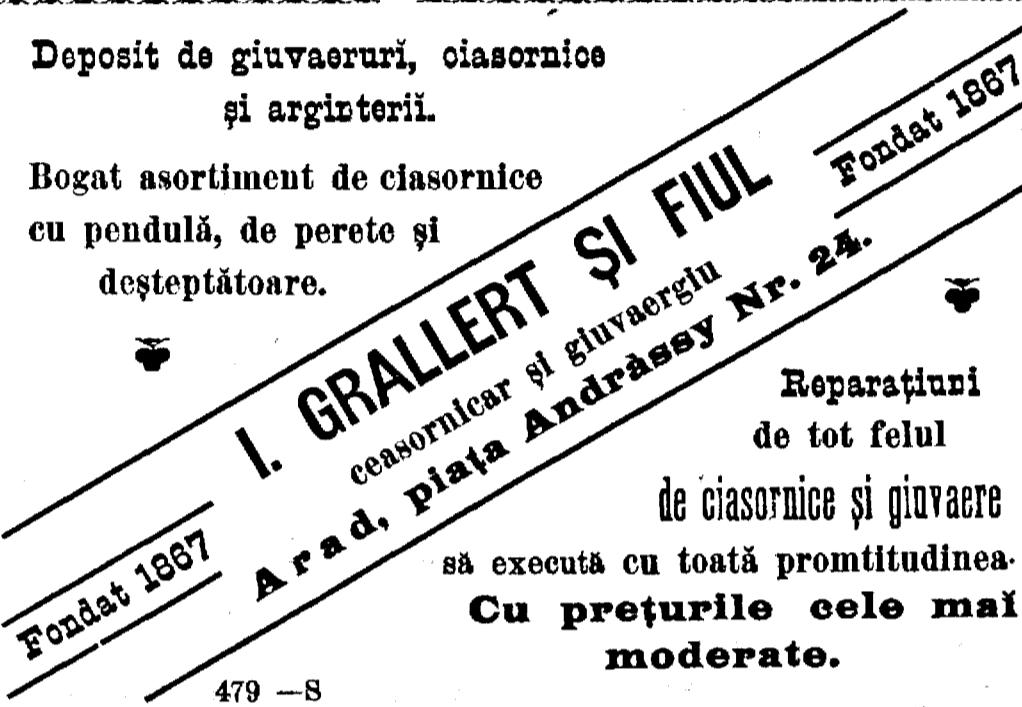
Pentru bolnavi îngrijire și tratament nou, după cele mai noi cuceriri ale științei.

Prețuri moderate.

508 1—

Deposit de giuvaeruri, ciasornice și arginterii.

Bogat assortiment de ciasornice cu pendulă, de perete și deșteptătoare.

Numai articoli de fabricatie proprie!

Cel mai bun croiu!

**Insoțirea
CĂLTUNARILOR din ARAD,**

Strada-Bisericei, Palatul Minoritilor.

Singură în felul său ține în deposit numai fabricații proprii sau gătește la comandă

ghete pentru dame și bărbați,

cum și papuci pentru băieți și fete, apoi ghete comode și alte soiuri de încălțăminte.

Toate acestea nu sunt lucruri de fabrică, dar sunt mai ieftine și mai bune.

Comande din afară se execută prompt și cu prețuri moderate.

Trimitem și la casă ghete de probă în orice timp dorit.

Aparat elastic pentru călcăie, invenția lui Löderer, căpitan de honvezit ung. reg., aplicabil atât la ghete de dame, cat și la ghete pentru bărbați, se poate avea numai dela noi.

Mare magazin de creme și lakk-eri în diferite culori.

484 15—

Prețuri ieftine de nerezut!

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“

423 21-59

IN SIBIU.

asigurează pe lângă cele mai favorabile condiții:

1. în contra primejdiei de foc și de explozuni; clădiri de orice mărime, produse de câmp, mobile și a. s.

2. pe viață omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri în casul morții și pentru terminuri fixate, de sestre și de renume.

Deslușiri se dau, și oferte de asigurări se primesc din comitatele: Arad, Bihor, Bihor, Cădăna, Caraș-Severin, Timiș și Torontal.

Agentura principală din Arad.

Strada (Széchenyi Nr. 1. casa duii avocat Dr. Virgil Bogdan etajul I) precum și prin agenturile cercuale și speciale.

Imprumuturi ieftine pe amortisare

Recomand în atenția on. proprietari de pămînt și proprietari de case în Arad-centru, că prin mijlocirea mea pot obține până la cele mari sume și pe lângă condiții foarte favorabile

imprumuturi ieftine amortisaționale cu amortisare de 15-50 ani.

Nu comput înainte nici un fel de remunerare, convertesc datorii ve-

de asemenea la dorință anticipat de la mine cheltuielile de întabulară.

Provocându-mă la faptul, că de mai mulți ani la foarte numeroși im-

i-am plinuit spre cea mai mare mulțumire a lor trebuințele de impre-

maturi, rog cu toată stima pe on. domni proprietari de pămînt și proprie-

tari de case, că în propriul lor interes cu deplină încredere să se aducă

sese mie cu afacerile lor de imprumuturi.

Imprumuturile sunt pe camete de 4% 4 1/2 și 5%,

pe lângă amortisare corespunzătoare din capital

Institut de imprumut pe imobile și moșii 453 21-5

Szűcs F. Vilmos

ARAD, Făt-ut Nr. 5, vis-à-vis cu moara Széchenyi.

Respons se dă numai dacă la întrebările ce se fac se adună și mărcă pe

Institut de cură,

deschis de dimineața dela 6 ore până la 7 ore seara
(abstragând orele dela 9-11 în. am.)

La dispoziția publicului stau următoarele mijloace de lecuire:

Scaldă în lumina electrică:

1. Reumată, podagră, aprindere de nervi (ischias), durere la coaste și la față, nevralgia, aprinderi de peliță peptului și a foalelor, otrăvire cu metal (argint viu, zinc, argint, plumb).

2. Morburile de sânge (cu ajutorul curei de mercur și iod), îngrășarea peste măsură, grăsimile de inimă, aprindere de peliță rinichilor, boala de zahăr (diabet).

3. Anemia, nevrastenia (slăbirea nervilor), nervositatea.

4. Morburile de piele învecinate, scrofula, luparea etc.

După felul boalei, scaldă aceasta poate fi urmată de lecuirea cu apă rece, de masaj și impachetare. — În-

trebuințarea odată costa: 1 fl. 25 cr.; 15 biletă: 15 fl.

Camee pentru inhalație, după metodul dela Gl eichenberg Ems, pentru aprinderi acute și învecinate de gât, de plumări, cum și pentru dilatare de plumări și astma. — În-

trebuințarea odată costa: 75 cr.; 15 biletă: 9 fl.

Cura cu apă-rece. În-

trebuințarea odată: 60 c., 15 biletă 7 fl.

Gimnastica svedeză pentru întărirea reconvalescenților cu musculatura slabă, pentru întărirea băieților și a omilor desvoltăți, care suferă de morburile de inimă și de strârarea coșului peptului.

Taxa lunată dela 10 fl. în sus, după cum este cazului de boala.

Fiecare bolnav se bucură de căutarea ce i-o prescrie medicul său propriu, sau după sfatul ce însumă i-l dă. Orice îndeplinire a curei se întâmplă sub veghiarea mea personală.

Dr. A. HECHT, 450 33-3

Arad, strada Tempiom, palatul Minoritilor. Telefon: Nr. 970.